

Sygn. akt II Ca 891/16

WYROK

1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2016 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **S.A. w K.**

przeciwko **A. S.**

o zapłatę 6.691,63 zł

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Dzierżonowie

z dnia 28 lipca 2016 r., sygn. akt I C 578/16

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 891/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z 28 lipca 2016r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo strony powodowej (...) SA w K. przeciwko A. S. o zapłatę 6691,63 zł.

W apelacji od powyższego wyroku strona powodowa zarzuciła naruszenie przepisów prawa procesowego: art. 236 kpc, art. 233 § 1 kpc, art. 232 zd. 2 w zw. z art. 299 kpc, art. 308 § 1 kpc, art. 339 z 1 kpc i art. 208 § 1 kpc, a także naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 60 kc.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa, zasądzenie kosztów procesu za obie instancje oraz dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego rewidenta, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację oparł się na ustaleniach faktycznych Sądu Rejonowego i zważył co następuje. Apelacja jest nieuzasadniona. Uchodzi zupełnie uwagi skarżącej, że w rozpoznawanej sprawie badaniu w pierwszej kolejności, przed rozstrzygnięciem innych materialnoprawnych podstaw żądania, podlegała legitymacja czynna strony powodowej, zważywszy, że nie jest ona pierwotnym wierzycielem pozwanej, a dochodzoną pozwem wierzytelność wobec niej nabyła, jak sama twierdzi, umową cesji. Zatem rzeczą powódki było wykazanie ponad wszelką wątpliwość skutecznego nabycia w drodze przelewu powyższej wierzytelności objętej żądaniem pozwu. Tymczasem powódka, działająca przez profesjonalnego pełnomocnika, dołączyła do pozwu kserokopie: umowy przelewu z 30 czerwca 2015r.

(k.12 - 13), zawiadomienia o dokonaniu cesji wierzytelności z 18 grudnia 2015r. oraz wyciągu z załącznika nr 1 do umowy przelewu wierzytelności z 18 grudnia 2015r., w której w skonkretyzowany sposób (a czego nie zawierała przedłożona umowa cesji z 30 czerwca 2015r.) określona została wierzytelność objęta pozwem. Zatem pomiędzy treścią pierwszego ze wskazanych dokumentów i dwóch kolejnych zachodziła sprzeczność co do daty zawarcia umowy cesji, będącej podstawą żądania pozwu. Na powyższą rozbieżność, jako budzącą wątpliwości co do wykazania przez stronę powodową prawa do dochodzenia roszczenia w niniejszej sprawie, Sąd Rejonowy wskazał obszernie w ustaleniach i rozważaniach uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Tymczasem, co najistotniejsze, w złożonej przez profesjonalnego pełnomocnika apelacji, skarżąca, ani przez podniesienie właściwych zarzutów, ani nawet w wywodach uzasadnienia apelacji, w ogóle nie odniosła się do powyższych ustaleń oraz rozważań uzasadnienia zaskarżonego wyroku, koncentrując się na próbie podważania innych kwestii, aniżeli problemu dotyczącego jej legitymacji, poprzez należyte i skuteczne wykazanie cesji wierzytelności na jej rzecz przez poprzedniego wierzyciela. Nawet zatem w apelacji skarżąca nie podjęła chociażby próby wyjaśnienia powyższej sprzeczności, pomijając już brak skutecznego udowodnienia innego stanu rzeczy, poprzez złożenie odpowiednich dokumentów.

Gdy zatem skarżąca w żaden sposób nawet nie odniosła się do wywodów uzasadnienia zaskarżonego wyroku w przedmiocie braku skutecznego wykazania legitymacji do dochodzenia należności objętej żądaniem pozwu, a tym bardziej tej legitymacji nadal nie wykazała, to w takim stanie sprawy pozostałe podniesione przez nią zarzuty tejże apelacji były bezprzedmiotowe i jako takie nie mogły prowadzić do jej uwzględnienia.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację.